

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt — kr.
Hát hátra 3 frt — kr.
Három hónapra 1 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postai-
utalvánnyal küldhetők.Egyes számok 12 krajával
kaphatók a kiadóhivatalban

Megjelenik minden hétfőn.

DUNA VIDÉKE

(PAKSI LAPOK)

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Négyhasábos példány egy-
széri közléseért 7 kr.; két-
szériért 6 kr., többszériért
5 kr. fizetendő.Bélyegdíj minden egyes be-
iktatásért 30 kr.

A nyiltérben:

minden négyhasábos gar-
mond-er díja 15 kr.Vetünk összeköttetésben le-
vő hirdető-irodák, előfizet-
ők vagy a gyakori hirdető-
k tetemes díjkezdve-
ményben részesülnek.

Lokális patriotizmus.

(Z — a.) A legtöbb embernek az isteni gondviselés nem adta meg, hogy működését nagyobb körben terjessze ki, tevékenységének hatását szélesebb körökben érvényesítse.

Az isteni gondviselésnek különös kegyeltjei azok, a kiknek tehetsége, akár anyagi, akár szellemi legyen az, oly tényezővel ruházta fel őket, hogy nagyobb köröknek, egész nemzeteknek áldásává válják életük működése az anyagi vagy szellemi élet terén; részint évtizedekre kiható áldozatkészségük folytán, részint szellemüknek ki való genialitásánál fogva, a mely őket a költészet és művészet vagy az állami élet más nyilatkozása terén a nemzet vezéregyéniségeivé avatja. Az emberek nagy sokasága erejét és tehetségét csak szűkebb körben fejtheti ki. A család körében, a melynek meleg ágyában az új nemzedék serdül fel, mint a családientartó fűtényező; a község és város körében, hol mint közhasznú tevékenységet kifejtő polgár hozzájárulhat ama szűkebb kör üdvös intézményeinek fejlesztéséhez, melyek annyira nélkülözhetetlenek a közjó előmozdítására nézve.

A hazafiság, a haza iránti szeretet oly erény, melyet mindnyájunknak szívünkben ápolni kell. A nemzeti ösztönzés érzete, a nemzet multja iránti lelkesedés, a nemzet nagyjai iránt táplált kegyelet, mind megannyi tényező a hazaszeretnek kebelünkben való folytonos ápolására és

fenntartására nézve. És ezt a szeretetet, nem annyira ajkunkon kell hordani, mint tényekkel bizonyítanunk, a mi a haza legkisebb fiának is tehetségében áll. Mert valóban a hazának, folytonos emlegetése, még nem bizonyít arra, hogy szívünkben a hazaszeretet lángja lobog. S van egy neme a patriotizmusnak, melynek hatása és valódisága nem annyira nagy szavakban, ékes pbárisokban nyilvánul, mint inkább a polgár csendes és zajtalan tevékenységében, a mellyel azon szűkebb körnek szenteli ideje és munkája egy részét, a mely kör inkább igényli az ily zajtalan munkásságot. A patriotizmusnak a neme az ugynevezett lokális patriotizmus.

Ez legkevésbé sem zárja ki a nagy haza szeretetét, a melynek fiatal büszkén valljuk magunkat, s a melyért életünket és vértünket feláldozni szent kötelességünknek ismerjük. Nem zárja ki, sőt feltétele neki.

Mentül inkább teljesítjük kötelességeinket azon szűkebb hazával szemben, melyet szülőföldünknek nevezünk, s melyben életünk nagy részét vagyunk hivatva eltölteni; mentül jobban felelünk meg azon igényeknek, melyeket tölünk a község, melynek tagjai vagyunk, a város, mely bennünket polgárának nevez, joggal követelhet; annál méltóbban felelünk meg egyszersmind a nagy haza iránti kötelességeinknek is, azon haza iránti kötelességeinknek, „mely bennünket ápol s eltakar.“

A vidéki városok fellendülésének, felvirágzásának leghatározottabb tényezője a lokális patriotizmus. A hol ez a község tagjainak, a város polgárainak szívében erős és szilárd, ott a városi és községi intézmények bizonyára oly alapokra fektetvék, melyek azoknak nemcsak fennmaradását, de folytonos és biztos fejlesztését is lehetővé teszik.

Hogy erre a lokális patriotizmusra nagy szükség van, ki tagadhatná? Hiszen a vidéki városok nem nélkülözhetik akármelyik lakosuknak tevékenysége közreműködését. Csak ennek a gyökeréből fejlődhetik az a közhasznú tevékenység, melynek nyomán mintegy varázslattal kelnek ki az áldást terjesztő anyagi és kulturális intézmények, mindmegannyi feltételei a nemzeti élet biztató fejlődésének. Ne kicsinyelje senki azt a zajtalan s nem fényes elismeréssel járó tevékenységet, melyre kit-kit tehetsége szerint a lokális patriotizmus kötelez. Vidéki városaink egyáltalán csak úgy fognak virágzásnak indulni; létfeltételeiket képező intézményeiket csak úgy fogják megalapíthatni és gyarapítani, ha polgáraik kebelében fog megszilárdulni a lokális patriotizmusból fejlődő azon közszellem és közérzet, mely külső buzdítás nélkül is, a külső jutalom és elismerés reménye nélkül is, önzetlen tevékenységre, személyes áldozatra, sőt sok tekintetben az önmegtartózkodás nemes erényére serkent és buzdít.

Ne kicsinyelje senki ezt a zajtalan működést, ezt a csendes tevékenységet egy szűk körben,

A „DUNA VIDÉKE” TÁRCZÁJA.

Intés.

Ha ősz fejeknek homlokán
Babért látsz, meg ne vesd;
Küzdés jele s ezt mostohán
Soha ki ne nevesd!

Az éltét hagyta cél mellett,
Hogy boldogíton mást,
S néked saját sirja felett
Zengjen vigasztalást;

Mit hirdetett, mit énekelt,
Az élet-harcza volt,
S míg téged égbe fölemelt,
Ő földre lehajolt;

Ő éltét adta élvedért
És érte, mondd mit vett?
Virággal fedte üdvödért
Halántékát a kegy;

S e bért az ősznek homlokán
Könnyelműn meg ne vesd;
Küzdés jele s ezt mostohán
Soha ki ne nevesd!

Chalupka Rezső.

Bűn és bűnhődés.

Irta: CHALUPKA REZSŐ.

[Utánnyomás títos.] IV-ik fejelet.

Mikszáth Kálmánnak ajánlva.

IV.

„Keresztelő szent Jánosról nevezett szerzetemet Gerardus alapította, háromnegyed századdal előbb, mint Baudouinus a templáriusokét Joruzsalcmben. Testvéreink két pártot képezének s míg nagyobb felünk a hitetlen saracénusok ellen ontotta vérét, az otthon maradt kevesebbek keresztény felebarátainkat ápolák, kiket az ellenség kiméltelen fegyvere megsebesített. Én az elsőnek valék egyike. Ama szerencsétlen nagy napon, nem nevezem meg, te, hiszem, tudod, rendűknek is el kelle hagynia a szent földet, a győzelem-szomjas Szaladin elől Ptolomaciába futának, s midőn a tizenharmadik században ez is elveszett, előbb Cyprus, majd tizenhárom száz kilenczben Rhodos szigetére menekülénk, kemény, véres harcok lezajlása után az Archipelagus csendes magányában keresve a boldogító öntudat, a tiszta lelkiismeret és hivatásunk, kötelességeink, szerzetünk fogadalmainak palma-koszorúját. Ennyit a multból; jövőnknek magunk se tudjuk. Én keresztlovag vagyok, rhodosi vitéz, ha jobban tetszik. Szerzetem négy falain kívül nevem, bár nekem sincs, de az ősz, kit jobban látasz, atyám; én fia vagyok.“

Igy és eddig az ifjabbik névtelen.

A tiszt némán tisztelgett... Majd vezény-

letére az őrség felemelte vízszintre eresztett fegyvereit... néhány izmos kar leeresztette a város nyugoti felvonó-hidját, és a két szerzetes barát a templárius és a rhodosi vitéz, az apa és a fia tovább ment.

Az ismeretlenek elérve a Tárca folyót, annak jegén átkelének, azután bal felől tartva a víz futásának irányát, rövid idő alatt megközelíték a már ismeretes kápolnát.

Itt a képzelhető legrövidebb szóráltás után az öreg kieresztette hóna alól a két mankót... az ifju egy ásó és egy csákányvasat húzott elő talárja alól... az egymáshoz tartozó darabokat egymásába illeszték — azután munkához fogtak.

A templárius egy téglány alakú területről a ló eltakarításához látott, a keresztlovag pedig csákánnyal követto az aggnak csapásait. A körül alatt meglazult ló könyvedőn mozdult meg az ásó vas két élű lapja felett, magas retegeit az öreg mindon erőmegfeszítés nélkül emelgette föl s lánya néhány lábnyi távolságra a kéz alá vett tértől oldalra.

Annál keményebb izmokat követelt meg a csákány. A jól fagyott föld nehezen engedett csak a szigoruan mért ütések terhe alatt. A csákánnyal pattant fel s futott széllyel szűz és száraz darabban a levögőbe, miut a víz, midőn a jütszadózó gyermek hirtelen nagyokat üt tenyerével nyugodt folyása csendes, zavartalan tükörére.

Apa és fia némán, esőtlanul végezte munkáját...

mert itt is megszámlálhatatlan áldások forrásává válhatik. Mert aki ráncól, hogy erre tehetsége és életviszonyai hivatottá tennék, szélesebb körültevékenységben fecserli el erejét, az hiába fáradozik; munkája sem a szűkebb körnek, sem pedig a szélesebb hazának hasznára nem válhatik. Nem a feladat nagysága, a melyre valaki vállalkozik, hanem a szigorú lelkiismeretességgel teljesített kötelesség sikere adja meg a munkásnak legszebb jutalmát.

A nemzeti szinköltészetről.

II.

Említést érdemel meg „Seddias¹⁹⁾ keszves játék 5 felv. Kunics Ferencz jezsuitától 1663; Ptolomaeus szomj. 5 felv. és „Salamon király“ szomj. 5 felv. mindkettő Illey János²⁰⁾ jezsuitától, s több más Tancz Menyhért pálostól.²¹⁾ Ezen utóbbiakban a szerzők nem mutattak valami ügyeséget s érzéket a dráma iránt, mert inkább mese módon van előadva; csak hogy egyes személyek beszélik el a történetet.²²⁾ Mindezeket messze tulszárnyalja, szenvedélyt megrázó hangja, a jellemzés igazolta mellett a világos s meggyőző összeállítás szerkezet, s a kitérés nélkül haladó cselekmény miatt Balassa Bülintől az „Átok“ melyben a rokrok s a gazmostobától üldözött, zaklatott főúr szenvedélyének egész dühével bosszút áll ellenségén. Csökkenti hecset az, hogy itt-ott zord, durva, dühtől tájékozott kifejezéseket találunk.

Ezen időben az egyes intézetek lehetnek volna a drámanak iskolái; de már megkötött voltunk miatt is lehetetlenség volt, mert még női alakoknak sem volt szabad szerepelni a darabokban a jezsuitáknál.

Miután már a szinköltészet régebbi emlékeit szemügyre vettük, észre vehettük, hogy a nemzeti életre nem gyakorolt valami hatást; mire különben a szinköltészet hivatva van, sem pedig a külfölddel nem mérközbetett nem csak kiterje-

19) „Sedetias“, — és 1763, A szerk.

20) Ferencz. — A szerk.

21) E kor egyik legkitünőbb műve a: Névtelen „Jekoniás“-a. — A szerk.

22) Kunics Ferencz kivétel, melyben magasabb drámai felfogás nyilatkozik: bár a görög drámák végzetessége, a Jehova motivum itt is erősen szerepel. — A szerk.

Az ifjú szemeiből néha-néha egy-egy forró könnyecsepp gördült le az ásó-ras hideg nyelére, könnyecseppje ama erkölcsi érzületnek, melyet még a legsötétebb lelkiismeret sem képes teljesen elnémitani s mely mint önismeret és önbíró a legpéldásabb szigorral jár el mindenkor épen csak a saját maga botlásai felett. A bünt a bűnhődés követi! Mint árnyék a fény, mint villámlás a dörgés, mint tavasz a télnek, ugy jár nyomában egymásnak e kettő s bár az utóbbi gyakran tetemes idővel késik is, de végképen soha el nem marad. Előbb vagy utóbb, de egyszer, okvetlenül, eléri az áldozatot!

Az öreg szintén a feltűnésig kómolyan viselte magát. Egyszer-másszor, midőn helyzetéből felcsemelkedett, hogy a folytonos hajlástól zsihadni kezdő tagjait kiegyensítse, pillantásai, inkább csak erőszakolt, mint természetesen derültéggel, fel-felkeresték ugyan a munkás társnak arcát, de midőn azon nem várt hatással találkoztak, önkénytelenül is visszafordulának tőle s csüggedten a földre esének. A templárius ilyenkor nagyot sóhajtott magában, azután bő talárja ujjával letörülte a verejték izzadságát, mely mint sűrű harmat a tavaszi virányt, nehcezen lepte el homlokát. . . .

Mintegy másfél órai szakadatlan kintartás árán a munka végre céljához ért, és ime, készen állott a néhány láb mélységű — sír!

A bástyaór épen éjfélt után kettőt jelezett.

[Folyt. köv.]

dését, hanem mű becsét is ha tekintjük, mert íróink csak mellékesnek tekintették a szinköltészet művelését. A külföldön ugyanis már a szinköltészet oly nagy kiterjedésben volt, hogy nálunk azt a kiterjedést csak a legújabb időben érte el; művelőinek nevét pedig Clio örök betűvel írta fel éreztáblára.

Igy az angoloknál halhatatlan Shakespeare, kinek hatása még ma is utolérhetetlen a színpadon akár szomorú játéka (Romeo Julia, Othello, Macbeth, Hamlett), akár vígjátékait (Makrancos bölgy, A vizkereszt, A vindzori vig nők Sent-Iván éji álom) tekintve, történeti drámáit illetőleg pedig (II. Rikárd, VI. Henrich király) — merem állítani — soha nem irt olyant senki, mert összhangba van hozva a történeti hűség a színpaddal, mi oly kevés írónak sikerült. A németeknél igaz, hogy nem volt sok művelője a szinköltészetnek, de ezen csekély számú írók gomba módra írták a comédiát, tragoédiát s az ugy nevezett „Fastnachtspiel“ pl. Rozenblüh János és Folcz János. A reformáció korában pedig Sachs János egyedül több mint 200 comédiát, tragoédiát Fastnachtspielét írt; Ayerer Jakab, az ő földjétől pedig 30 comedia és tragoedia, azon kívül 36 Fastnachtspielc van fenn tartva. Így volt továbbá a spanyoloknál, kiknél leghíresebb színműíró Calderon és Lope de Vega a francziáknál pedig Voltaire, Racine, Corneille Moliere, kiknek hatását irodalmunkban később éreztük t. i. midőn Bessenyei és társai az irodalom terén felléptek.²³⁾

Mindezen külföldi írókat tekintve, ami hazaszerető íróinkat korántsem kell elítélni, mert a külföldet sem török nem zaklatta, sem annyi belvillongásuk nem voltak, mint nekünk. Azon keveset is, mit megteremtettek az önzetlen írók, csakhamar lerombolták a különféle akadályok, nehézségek. Ha már most mindezeket számba vesszük, elismerjük, hogy ők képezték a szinköltészet törzsét, melyet nagy tehetségu íróink fejlesztettek s a külföldi példákön okulva azokkal egy vonalba hoztak. Korunkban a szinköltészet hatását, terjedését egyrészt nagyban akadályozta az a körülmény, hogy a XVII század végén bebaragoltak a kóbor német színészek, kik elnémetesítették az országot, másrészt pedig a latint kedvelő közép osztály, mely csak azt szerette ami latin, a mely csak azt hajhászta ami latin, egyszerűen csak az volt nyéire ami latin, nem pedig ami magyar. Sajnos, hogy így volt az akkori időben, de be kell vallani az igazat, mert hát: „Contra factum non est argumentum“. Más fordulat állott be azonban azonnal a szinköltészetben is, mihielyt a nemzeti eszme felbredett; igaz, hogy a nemzeti eszme megtestesüléseért sokat küzdöttek, szenvedtek az írók, míg végre az idegent sikerült legyőzni. Azért választá a következő század hő-nemzedéke a magyar társadalomból (Kisfaludy Károly vígjátékai) s történelemből (Kisfaludy Károly, Katona.) hogy az idegent bírtsák a szivekből és győzedelmeskedjék a nemzeti eszme a mi sikerült is.²⁴⁾ —

L. Kern István.

23) Bessenyei francziás iskolájára csak az utóbbi nemzeti írói voltak befolyással, mint később a criticismus korában, az olasz. — A szerk.

24) Csak hogy nem Kisfaludy Károly és Katona Józsefnél kellett volna azt kezdenie, hanem szintén Bessenyeinél [„Ágias“ „A philosophus“ „Buda tragoediája“ stb.] Dugonicsnál a egyáltalában a magyar bécsi-gárda fellépésétől az 1827-iki országgyűlésig fellépett íróknál. Az 1772 ben megindult négy költészeti irány tanulmányozásával egészen más eredményeket abstrahálhatott volna le a fiatalabb Kisfaludy és Katonára vonatkozólag. — A szerk.

A községi életből.*

Rég látott Paks községe oly lelkesült és bizalomteljes képviselői ülést, mint a folyó hó 9 iki

* Kérjük a községek ügyei iránt érdeklődőket, hogy belétegyenek felől bennünket értesíteni szíveskedjenek. A szerk. —

volt, az ujonnan választott bíró, Mácsik Lajos ur elnöke alatt, a ki mint elnök a községi képviselők üdvözlése után, nyílt szavakkal biztosítá a képviselőtestületet, hogy főczélul tűzte ki, a községi pénzügyek rendezését, a község hitelének fenntartását és a községet alyos helyzetéből kiemelni; ezután kérvén a képviselők támogatását, a gyűlést megnyitotta. — Első sorban a községi előjárókká megválasztott két képviselő helyébe két póttag lett behíva a képviselőtestületbe; és pedig az I. kerületből Döme István, a III. kerületből Vayer Adám. — Másodsorban az elnök előterjesztése alapján, a közs. pénzügyek rendezése érdemében s a még fizetetlen számlák kifizetésére és a kint levő községi alapok beszedése tárgyában tett javaslatára, hogy egyelőre a város hitelének fenntartására elkerülhetlen a kint levő hátralékok alapjára egy hitelműveletet tenni; mire

Buu Gusztáv közs. képviselő ur, a képviselőtestület által lelkesen fogadott azon nemeskeblű indítványa, — hogy ő, miután az ujonnan választott bíró Mácsik Lajos személyében és ismert erélyczuca teljes biztosítékot lát a mert községünk nyomott pénzügyi helyzetén nyomban segíteni kell, a város részére folyóvá tesz és a bíró rendelkezésére bocsájt 6-os kamatra 6000, szükség esetén 8000 forintot, tetézés szerint leendő törlesztés, avagy egyszerű elfogadatot s elnökölő bíró felhatalmaztatott, — tekintve azon körülményt, hogy a lakosság, a kereskedelem pangása miatt semmi pénzforráshoz nem juthat s hogy a pénzbehajtási zaklatástól megmentessék, míg földterményeit jobban értékesítheti, — belátása szerint, mindenesetre azonban oly összeget vegyen fel költsön, a mennyivel a hátralékok fedezhetők lesznek.

Ugyan ekkor utasítva lett az összes előjáróság, a házi pénztár főkönyvét szigorú bírálat alá venni s a behajtható hátralékokat még esélyen okvetlenül beszedezni, — a behajthatlanokat töröltetni.

Az adó kezelő személyzet pedig utasítva lett, hogy az 1888-iki közs. adófőkönyvet, — a hátralékoktól elkülönítve kezelje s hogy tiszta kép nyeressék, a községi új adófőkönyvbe a hátralékok nem vezetendők át.

Teljes megnyugvással nézünk a jövő elé és bizton hisszük, hogy új bíránk vezetése, ismert becsületessége, szorgalma és erélye — községünket az adósságok tömkelegéből kirántja nemcsak, — de büszkén fogjuk elmondhatni: uincsa d o s s á g u n k !

Több polgár.

Sajtóperünk.

III

A végzés szerint ugy látszik egy társadalmi hetilapnak sokat szabad, sok van megengedve, ha barátai vannak; de semmi se szabad, ha a lapnak nincsenek bizonyos körökben jó akarói

Mutathatunk lapokat, a melyek határozottan politikai színezettel bírnak; — de ez nem vétetik észre. — Majd annak idején bemutatunk egy párt.

Nálunk megjelent az „Utóhang a népfelkelési törvényhez“ című cikk s ez inkriminálva lett.

E hazafias irányu s mindnyájunkat nagyon is érdeklő cikk a többi között ezt mondja:

„Azok között, kik a népfelkelési törvényt alkották, okvetlen kellett oly egyéneknek is lennie, kik az 1848-iki dicső szabadságharcban is részt vettek; mert csak azon férfiak indulhattak ki azon szempontból, hogy úgy, mint akkor, most is a népfelkelést szervezni kell, csak azon

IRODALOM.

A „Hasznos mulattató“ cz. ifjusági képes lap utóbbi száma beküldetett szerkesztőségünkhez. Olvasni szeretők fiúk s leányok mint rendszeren, úgy ez alkalommal is a legjobb olvasmányok egész tömegét kapják Inczédy László, Sziklay János, Lévy Sándor, Dr. Radó Antal Szabóé Nögáll Janka, Szomori Károly s más ismert nevű íróktól. Sok szép kép is tarkítja a füzetet, mely egymagában véro is pompás albumszerű olvasmány. Mivel szülők figyelmébe nem ajánlhatjuk eléggé Dolinay Gyula e régi ifjusági lapját. Negyedévi 1 irton árért valóban hasznos olvasmányt nyújt a serdülő koru ifjuság kezébe. — A türekvő fiatalok megbecsülhetlen barátja:

A „Lányok Lapja“ újabb füzetét szintén vettük Dolinay Gyula o másik vállalata is már 14-ik évi folyamát futja. Kizárólag a fejlődő leányoknak nyújt érdekesebbnél érdekesebb jó olvasni valókat. E szép kis lapot minden anya bátran adhatja leánykájá kezébe, ebből csak szépet, nemeset olvasnak. Minden füzet az olvasmányok egész gyűjteményét tartalmazza. Ezek mellett még számos kép is gyönyörködte az olvasót. Melagen ajánlható leányos családoknak, ára igazán csekélység: negyedévre csak egy forint. Az előfizetések Dolinay szerkesztő czime alatt, Budapest, Kocsakeméti u. 13. sz. küldendők.

Hazánk szőlőszatét a phylloxera végveszélylyel látszik fejegetni. Nem engedhetjük, hogy e fontos gazdaságot ág végenyészetnek induljon. Szőlőnk fentartásának e fontos kérdésével leginkább foglalkozik a „Szőlészeti, Borászati és Gazdasági Lap“, mely a jelen évvel már IX. évfolyamába lépett. Megjelenik havonként 2 szer Kassán, „Mauer Udvar.“ Előfizetési ára egész évre 4 frt. — Mutatványszámok kívánatra bárkinck is küldetnek.

„Bűn és bűnhődés“ című Chalupka Rezső által írt, erkölcs nemesítő történeti beszélyre hívjuk fel a magyar olvasó közönség figyelmét.

A munka Mikszáth Kálmán országgy: képviselő és jeles írónknak van ajánlva.

Chalupka Rezső neve nem üsmeretlen a magyar irodalomban. A lővárosi s a vidéki lapok egész legiója fekszik előttünk, melyek a fiatal író vonzó irányu dolgozatait méltaták.

A „Bűn és Bűnhődés“ vonzó irálya, a fiatal, türekvő író, bizonyára országagazerto kedveltte teendi a alulírott e kedves irány, történeti bűnének hódolva örömmel vállalkoztam a munka kiadására. A mű tárgya II. Ulászló korába esik s a pártokra szakadt nemzet még jobbajinak köréből is jellemeket fest megkapó eredményel. A beszély falakja nem történeti személylye ugyan, de az előadás és a mese bonolyonlítás, az izizók tisztán historiai jellege oly mértékben adja meg az egész műnek a — történeti szint, hogy azt bátran mondhatjuk „történeti beszélynek“ s alakjait egytől egyig bátran vehetjük „történeti“ alakoknak. A „Bűn és bűnhődés“ folyó évi márczius hó 15-ére okvetlen meg fog jelenni 10—12 ivnyi tartalommal, csinos kiállításban s egészen újonnan beszerzett betűkkel nyomtatva. A mű előfizetési ára 1 frt; mely összeg alulírotthoz — legcélszerűbben postautalványon küldendő. — (Bolti ára magasabb lesz.) Az előfizetési összeget kérjük február hó végeig hozni juttatni, miután csak is annyi példányt szándékom nyomtatni, a hány előfizetők jelentkezik! Gyűjtőknek 10 előfizető után egy tisztelet példánnyal kedveskedünk. A z előfizetők s gyűjtők neveit, — emlékképen — a könyvben kifogjuk nyomtatni. Szives támogatást kér, Paksan, 1888 évi február hó, BALÁS SÁNDOR a „Bűn és bűnhődés“ című mű kiadója.

((Folytatjuk.))

3931. szám/tkvi. 87.

Árverési hirdményi kivonat.

A paksi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság kö-bírré teszi, hogy Vaszari János végrehajtatónak Lengyel Sámuel alperes végrehajtást szuevedő elleni 400 frt tőke követelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a szegzárdi kir. törvényszék a paksi kir. jbiróság terü-tető levő N.Doroghon fekvő a N.Doroghú tkjvben 15 brszámú 81. népszámu Lengyel Samuel nevén álló házra az árverést 328 frt. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a feunelb megjelölt ingatlan az 1888. évi márczius 2 ik napján d. e. 10 órakor N.Doroghon a község házáat megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árou alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 32 frt 80 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított s az 1881 évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött közléhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénzuek a bíróságuál előleges elhelyezéséről kiállított szabály-szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a paksi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságnál 1887. deczemcer hó 6-ik napján.

Forster,
kir. aljbíró.

40 szám/v. 1888.

Arverési hirdmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közbírré teszi, hogy a paksi kir. járásbíroság 1877 évi 2366 számú végzése által Zulner Irma paksi lakos végrehajtó javára Neuman Mária paksi lakos ellen 1500 frt tőke, ennek 1875 év November hó 1 s6 napjától számítandó 10%, kamatai és eddig összesen 79 frt 70 kr. per és végrehajtási költség követelés s netán még felmerülendő egyéb költ-ségek végett elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósálg lefoglalt és 1511 frt 50 kr-ra becsült különbféle festőbeli kartonok, vásznak, szobabeli bu'orok, ágynemű, zongora, kocai, há-

moslovak, és lórávaló szerszámból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a paksi kir. járásbíroság 1888 évi 270 számú kiküldést rendelő végzése folytán Paks községben végrehajtást szenvedett lakásánál és bolhelyiségében leendő eszközölsére 1888-ik év Február hó 20-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kiáltetik mível Dr. Róth Zsira Ugyvéd úr mint Adler és Berger bpesti cégg főúlfoglaltató megbízottja az árverési hirdmény egy példányát értesítetik, és ahhoz a venni szándékozók ezenol oly megjegyzéssel hivataok meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbit igérőnek becsárón alól is eladatni fognak. A netaláni előbbségi igénylők pedig felhivatnak, hogy jogaikat az előbb idézett t. cz. 111. és 112. §. szabályán érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Paks, 1888. évi Február hó 8 ikán.

Dr. Parragh Gyula,
kir. bírósági végrehajtó.

Eladó.

A volt postaház, a legkedvezőbb feltételek mellett örök áron szabadkézből eladó.

Bővebb felvilágosítással szolgál

Paks, 1888. február hó

Balás Sándor

(1-10.)

és nejs, háztulajdonos.

Kapható minden égszszertárban illatszerüzlet és áruházaikban is.	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp
	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp
	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp
	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp
	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp
	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp
	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp
	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp	Dr. J. G. Popp

H I R D E T E S

8000 Hungária Drill sorvetőt szállított eddig

KÜHNE E.

gazdasági gépgyára MOSONBAN.

Főraktár: Budapest, VI. váci-körut.

Leszállított árak. — Utánzatoktól óvakodjunk!

Uj!

1—2—3 barázdás vas-ekék, Laake-féle rétborona, Thallmayer-féle Aranka-választó, „Acme“ amerikai borona stb.